

Jeesuksen Kristuksen ilmestys – numero kuusi

Nukkuvien kuolleiden ylösnousemus

Jeff Pippenger

2023-10-27

Olemme rakentaneet Jesajan viimeisen profetian varaan, joka alkaa luvussa neljäkymmentä viipyvän ajan tunnistamisella, ajan, joka käynnistyi 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneen pettymyksen myötä. Olemme sovittaneet Ilmestyskirjan kahden todistajan kuoleman yhteen niiden kanssa, jotka ovat kuolleina Hesekielin luvussa kolmekymmentäseitsemän esiintyvissä kuivien luiden kuolleessa laaksossa. Pyrimme toiston avulla vahvistamaan sen hyvin täsmällisen tapahtumajakson, joka liittyy niiden ylösnousemukseen, jotka syvyydestä noussut peto murhasi kadulla.

Kun sovitamme nämä profeetalliset kohdat yhteen, avaamme Ilmestyskirjasta osia, joita ei tähän saakka ole koskaan tunnistettu, sillä tämä sanoma on Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen avaamista, joka tapahtuu juuri ennen ihmisen koetusajan päättymistä. Me teemme tätä työtä, sillä ”aika on lähellä”. Avatessamme Ilmestyskirjan totuuksia, jotka ovat nyt täyttymisen vaiheessa, suoritamme juuri sitä työtä, joka Ilmestyskirjassa määriteltiin Johanneksen työksi. Häntä käskettiin kirjoittamaan se, minkä hän oli nähnyt, mikä tarkoitti silloin olemassa olleita asioita, ja kirjatessaan ne Johannes kirjoitti samalla myös ne asiat, jotka tulevat olemaan.

Kirjoita se, minkä olet nähnyt, ja mikä on, ja mikä tämän jälkeen on tapahtuva. Ilmestys 1:19.

Looginen kompastuskivi seitsemännen päivän adventisteille saattaa hyvinkin olla heidän perinteinen ymmärryksensä Ilmestyskirjasta. Kun ihminen hyväksyy vakiintuneen totuuden, mutta ei näe, että tuo vakiintunut totuus oli tarkoitettu kehittymään ajan myötä, hänen alun perin oikea ymmärryksensä totuudesta voi muuttua perinteeksi tai tavaksi. Totuus, joka on muuttunut perinteeksi, saattaa hyvinkin synnyttää sen sokeuden, jota kuvataan Laodikealle osoitetussa sanomassa. Alkuperäinen totuus on yhä totuus, mutta kyvyttömyys nähdä, että totuus kehittyy ajan myötä, synnyttää sokeuden. Totuus ei ole heidän sokeutensa syy; sokeus on yksinkertaisesti syyn oire. Syy ovat ne korvat, jotka eivät tahdo kuulla, ne silmät, jotka eivät tahdo nähdä, ja se sydän, joka ei tahdo kääntyä, niissä, jotka ovat itseensä tyytyväisiä perinteen ja tavan tarjoamassa mukavuudessa.

Kristus esitti opetuksessaan vanhoja totuuksia, joiden alkuunpanija Hän itse oli, totuuksia, jotka Hän oli puhunut patriarkkojen ja profeettojen kautta; mutta nyt Hän loi niihin uutta valoa. Kuinka toisenlaiselta niiden merkitys näyttikään! Hänen selityksensä toi mukanaan valon ja hengellisyyden tulvan. Ja Hän lupasi, että Pyhä Henki valaisisi opetuslapsia, niin että Jumalan sana avautuisi heille lakkaamatta yhä enemmän. He kykenisivät esittämään sen totuudet uudessa kauneudessa.

”Siitä lähtien, kun ensimmäinen lupaus lunastuksesta lausuttiin Eedenissä, Kristuksen elämä, luonne ja välitystyö ovat olleet ihmismielten tutkistelun kohteena. Kuitenkin jokainen mieli,

jonka kautta Pyhä Henki on vaikuttanut, on esittänyt nämä aiheet valossa, joka on raikas ja uusi. Lunastuksen totuudet kykenevät jatkuvaan avartumiseen ja laajenemiseen. Vaikka ne ovat vanhoja, ne ovat alati uusia ja paljastavat lakkaamatta totuuden etsijälle yhä suuremman kirkkauden ja mahtavamman voiman.”

”Jokaisena aikakautena tapahtuu uusi totuuden kehitysvaihe, Jumalan sanoma tuon sukupolven kansalle. Vanhat totuudet ovat kaikki olennaisia; uusi totuus ei ole vanhasta riippumaton, vaan sen avautumista. Vasta siinä määrin kuin vanhat totuudet ymmärretään, voimme käsittää uuden. Kun Kristus tahtoi avata opetuslapsilleen ylösnousemuksensa totuuden, Hän aloitti ’Mooseksesta ja kaikista profeetoista’ ja ’selitti heille kaikissa kirjoituksissa sen, mikä koski Häntä itseään’. Luuk. 24:27. Mutta juuri se valo, joka loistaa totuuden tuoreessa avautumisessa, kirkastaa vanhan. Se, joka hylkää tai laiminlyö uuden, ei todellisuudessa omista vanhaa. Hänen osaltaan se menettää elinvoimansa ja muuttuu vain elottomaksi muodoksi.”

On niitä, jotka tunnustautuvat uskovansa Vanhan testamentin totuuksiin ja opettavansa niitä, samalla kun he hylkäävät Uuden. Mutta kieltäytyessään ottamasta vastaan Kristuksen opetuksia he osoittavat, etteivät usko siihen, mitä patriarkat ja profeetat ovat puhuneet. ”Jos te uskoisitte Moosesta”, Kristus sanoi, ”te uskoisitte minua; sillä minusta hän on kirjoittanut.” Joh. 5:46. Sen tähden heidän opetuksessaan ei ole todellista voimaa edes Vanhan testamentin osalta.

”Monet, jotka väittävät uskovansa evankeliumiin ja opettavansa sitä, ovat samanlaisessa harhassa. He syrjäyttävät Vanhan testamentin Kirjoitukset, joista Kristus sanoi: ’Ne juuri todistavat minusta.’ Joh. 5:39. Hylätessään Vanhan he käytännössä hylkäävät myös Uuden; sillä molemmat ovat erottamattoman kokonaisuuden osia. Kukaan ei voi oikein esittää Jumalan lakia ilman evankeliumia eikä evankeliumia ilman lakia. Laki on ruumiillistunut evankeliumi, ja evankeliumi on avautunut laki. Laki on juuri, evankeliumi on sen kantama tuoksuva kukka ja hedelmä.” Kristuksen vertaukset, s. 127.

Ne, jotka väittävät uskovansa vanhaan mutta hylkäävät uuden, koskee vielä suuremmalla voimalla niitä seitsemännen päivän adventisteja, jotka väittävät uskovansa Raamattuun kokonaisuudessaan mutta hylkäävät Profetian Hengen kirjoitukset. Ilmestyskirjassa Johannes on vertauskuva Jumalan kansasta viimeisinä päivinä, jolloin sitä vainotaan sen tähden, että se hyväksyy sekä Raamatun että Profetian Hengen.

Minä, Johannes, teidän veljenne ja osallisena ahdistuksessa sekä Jeesuksen Kristuksen valtakunnassa ja kärsivällisyydessä, olin siinä saarella, jota kutsutaan Patmokseksi, Jumalan sanan tähden ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen tähden. Ilmestys 1:9.

Jos ihminen hyväksyy Jeesuksen todistuksen, joka on profetian henki, joka on Ellen Whiten kirjoitukset, silloin edellinen katkelma hänen kirjoituksistaan määrittelee sen kysymyksen, jota käsittelen. Hän kirjoitti, että ”lunastuksen totuudet kykenevät jatkuvaan kehitykseen ja laajenemiseen. Vaikka ne ovat vanhoja, ne ovat aina uusia ja paljastavat lakkaamatta totuuden etsijälle suuremman kirkkauden ja väkevemmän voiman”, ja että ”jokaisena aikakautena tapahtuu totuuden uusi kehitys, Jumalan sanoma tuon sukupolven ihmisille.”

Vaikka Ilmestyskirjan tavanomainen ymmärrys, jota tavallinen seitsemännen päivän adventisti saattaa edustaa, on totta, koko Ilmestyskirja on todistus viimeisistä päivistä. Me sovellamme parhaillaan totuutta, joka on nyt avautumassa, eikä tätä totuutta tunnisteta niiden keskuudessa, jotka eivät ole halukkaita hyväksymään, että kaikki Ilmestyskirjan jakeet ovat osa Jeesuksen Kristuksen ilmestystä, joka avataan viimeisinä päivinä.

Se käsitys, jota adventismi on pitänyt Ilmestyskirjan yhdenteentoista lukuun liittyen, nimittäin että se on Ranskan vallankumouksen täyttymys, on oikea, ja sisar White pitää yllä tätä oikeaa näkemystä. Tämä totuus oli kuitenkin pelkästään historiaa, joka on tallennettu havainnollistamaan viimeisiä päiviä. Koko Ilmestyskirjaa hallitsee tämä profeetallinen ilmiö.

Rakennamme seitsemän ukkosen salatun historian varaan oppaaksi yhdistämään Hesekielin luvun kolmekymmentäseitsemän, Jesajan luvun neljäkymmentä sekä Ilmestyskirjan luvun yksitoista Matteuksen luvun kaksikymmentäviisi kertomukseen kymmenestä neitsyestä. Toinen profeetallinen linja, joka tukee sen profeetallisen tapahtumajakson sovellusta, jota käsittelemme, löytyy Kristuksen linjasta, johon sisältyy myös toissijainen todistaja. Jeesus oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, kun Hänet kastettiin ja Hänestä tuli Jeesus Kristus, sillä ”Kristus” Uuden testamentin kreikassa eli ”Messias” Vanhan testamentin hepreaksi merkitsee voideltua.

Te tiedätte, sanon minä, sen sanan, joka julistettiin kautta koko Juudean ja joka alkoi Galileasta sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi; kuinka Jumala voiteli Nasaretin Jeesuksen Pyhällä Hengellä ja voimalla, ja kuinka hän vaelsi ympäri tehden hyvää ja parantaen kaikki, jotka olivat paholaisen vallan alla; sillä Jumala oli hänen kanssansa. Ap. t. 10:37, 38.

Kolmenkymmenen vuoden ajan Jeesus valmistautui voideltavaksi, ja tultuaan voidelluksi kasteessaan Hän Kristuksena esitti sanomansa kolmen ja puolen profeetallisen päivän ajan. Sen jälkeen Hänet surmattiin, pantiin hautaan, herätettiin kuolleista ja sitten Hän astui ylös taivaaseen. Hänen kolmen ja puolen vuoden mittaisen palvelutyönsä alku oli Hänen kasteensa, joka kuvaa Hänen kuolemaansa ja ylösnousemustaan, ja Hänen tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen palveluspäivänsä lopussa Hänet ristiinnaulittiin ja sitten Hän nousi kuolleista — sillä Hän on alku ja loppu. Hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa tapahtuma synnytti mahtavan armeijan, joka vielä toisten kolmen ja puolen vuoden ajan vei evankeliumia juutalaisille ja sen jälkeen maailmalle.

Katolinen kirkko, joka on Raamatun profetian antikristus, oli niin ikään kolmekymmentä vuotta valmistelussa, ennen kuin se voideltiin voimalla. Vuonna 508 ”jokapäiväinen” poistettiin. Sister White ilmoittaa meille suoraan, että milleriläisillä oli oikea käsitys Danielin kirjan ”jokapäiväisestä”, huolimatta siitä, että laodikealainen seitsemännen päivän adventistikirkko palasi 1930-luvulla luopioprotestantismin saatanalliseen näkemykseen ”jokapäiväisestä”.

”Sitten näin ”jokapäiväiseen” (Daniel 8:12) liittyen, että sana ”uhri” oli lisätty ihmisen viisaudesta eikä kuulu tekstiin, ja että Herra antoi siitä oikean käsityksen niille, jotka esittivät tuomion hetken huudon.” Early Writings, 74.

”Jatkuva” edustaa pakanuutta, ja pakanallinen Rooma oli se valta, joka hillitsi ja esti paaviutta nousemasta maan valtaistuimelle. Kuten Danielin kirjassa ennustettiin, ja sittemmin historian vahvistamana, ja sen jälkeen enkelien William Millerille ilmoittamana ja Ellen Whiten myöhemmin vahvistamana; vuonna 508 poistettiin se pakanallinen este, joka pidatti paaviuden nousua. Kuten Kristuksen kohdalla, antikristus valmistautui kolmenkymmenen vuoden ajan saamaan valtansa vuonna 538. Kristus ja antikristus valmistautuivat kumpikin kolmenkymmenen vuoden ajan saamaan valtansa. Kun paavius oli saanut valtansa vuonna 538, se esitti kuoleman sanomaansa kolmen ja puolen profeetallisen vuoden ajan, aivan kuten Kristus oli esittänyt elämän sanomansa kolmen ja puolen vuoden ajan. Ilmestyskirjan yhdestoista luvun kaksi todistajaa, jotka Ranskan vallankumouksen historiassa edustivat Vanhaa ja Uutta testamenttia, saivat niin ikään vallan profetoida kolmen ja puolen profeetallisen päivän ajan.

Ja minä annan vallan kahdelle todistajalleni, ja he profetoivat tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää säkkikankaisiin puettuina. Ilmestyskirja 11:3.

Vuonna 1798, tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen profeetallisen päivän kuluttua, antikristus sai kuolinhaavansa, aivan kuten Kristus kuoli ristillä tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän kuluttua ja aivan kuten ne kaksi todistajaa, jotka edustavat Jumalan sanaa, surmattiin kadulla tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän kuluttua.

Kolmantena päivänä Kristus nousi kuolleista, ja yksi antikristuksen ensisijaisista aiheista Ilmestyskirjassa on sen kuolettavan haavan paraneminen eli sen ylösnousemus. Kristuksen ylösnousemus tapahtui kolmantena päivänä, ja kahden todistajan ylösnousemus tapahtui kolmen ja puolen päivän kuluttua. Antikristus nousee vertauskuvallisesti ylös kolmantena päivänä, sillä useiden profeetallisten todistajien perusteella kolmas päivä on sunnuntailain vertauskuva. Sunnuntailain aikana Ilmestyskirjan kolmannentoista luvun meripeto nousee ylös, ja meripedon merkistä tulee koetinkysymys. Silloin Yhdistyneet kansakunnat, Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kymmenen kuningasta, Yhdysvaltojen johdolla, joka on noiden kymmenen kuninkaan ensisijainen kuningas, korottavat antikristuksen kolminkertaisen liiton pääksi, samalla kun paavius nousee maan valtaistuimelle.

”Lähestyessämme viimeistä kriisiä on elintärkeää, että Herran välikappaleiden keskuudessa vallitsee sopusointu ja ykseys. Maailma on täynnä myrskyä, sotaa ja eripuraisuutta. Kuitenkin yhden pään — paavillisen vallan — alaisuudessa ihmiset yhdistyvät vastustamaan Jumalaa Hänen todistajiensa persoonassa. Tämän liiton vahvistaa suuri luopio. Pyrkiessään yhdistämään asiamiehensä sotimaan totuutta vastaan hän samalla toimii jakaakseen ja hajottaakseen sen puolustajat. Kateus, paha epäluulo, panettelu saavat alkunsa hänestä synnyttääkseen ristiriitaa ja hajaannusta.” Testimonies, osa 7, 182.

Kun antikristus herätetään kuolleista, se nousee maan valtaistuimelle ja johtaa kolminkertaista liittoa sen marssilla Harmagedoniin, niin kuin Iisebel johti Ahabin Karmel-vuorelle. Psalminkirjoittaja Aasaf yksilöi kymmenen kansakuntaa, jotka edustavat Yhdistyneitä Kansakuntia, Jumalan vihollisten pahaksi salaliitoksi, jotka kohottavat ”päänsä”, mikä on ”paavillinen valta”.

Asafin laulu, psalmi. Älä ole vaiti, Jumala; älä pysy hiljaa äläkä ole liikkumatta, Jumala. Sillä katso, sinun vihollisesi pitävät melua, ja ne, jotka sinua vihaavat, nostavat päänsä. He punovat juonia sinun kansaasi vastaan ja pitävät neuvoa sinun kätkeytyäsi vastaan. He sanovat: ”Tulkaa, hävittäkäämme heidät kansojen joukosta, ettei Israelin nimeä enää muistettaisi.” Sillä he ovat yksimielisesti neuvotelleet yhdessä; he ovat tehneet liiton sinua vastaan: Edomin teltat ja ismaelilaiset, Mooab ja haggarilaiset, Gebal, Ammon ja Amalek, filistealaiset ynnä Tyyron asukkaat; myös Assur on liittynyt heihin; he ovat olleet Lootin lasten apuna. Sela. Psalmi 83:1–8.

Silloin kolmen enkelin tunnuslippu liehuu taivaan keskitaivaalla.

Ja minä näin toisen enkelin lentävän keskitaivaalla; hänellä oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuville ja kaikille kansakunnille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille, ja hän sanoi suurella äänellä: Peljätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut; ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet. Ja hänen jäljessään seurasi toinen enkeli, joka sanoi: Kukistunut, kukistunut on Babylon, tuo suuri kaupunki, koska se on haureutensa vihan viinillä juottanut kaikki kansat. Ja heitä seurasi kolmas enkeli, joka sanoi suurella äänellä: Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, niin hänkin on juova Jumalan vihaniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan; ja häntä vaivataan tulella ja tulikivellä pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä. Ja heidän vaivansa savu nousee aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, niillä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä silläkään, joka ottaa sen nimen merkin. Tässä on pyhien kärsivällisyys: tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon. Ilmestys 14:6–12.

Kolmen enkelin lippumerkki tulee silloin liehumaan keskitaivaalla, mutta pian Yhdistyneiden Kansakuntien kymmenen kuningasta korottavat antikristuksen taivaaseen. Lippumerkki tulee silloin julistamaan ”totuuden” sanomaa, ja antikristus tulee silloin julistamaan perinteen ja tavan sanomaa. Ne kolme enkeliä varoittavat ihmiskuntaa ottamasta vastaan paavikunnan merkkiä, mutta Yhdysvallat vääränä profeettana pakottaa maailman ottamaan vastaan juuri tuon merkin.

Päätämme tähän ja jatkamme aihetta seuraavassa artikkelissamme.